

रक्तजमाह ।

‘खञ्जूरफलवर्णाभिः पिङ्गकाभिर्निपीडितौ ।
रक्तोपल्लवौ रुधिरं खलौ शोणितप्रभौ ॥’
मांसजमाह ।

‘मांसदृष्टौ गुरु स्थलौ मांसपिण्डवद्भूतौ ।
जन्तवश्चात्र मृच्छन्ति नरस्योभयतो सुखात् ॥’
जन्तवः क्षमयः । मृच्छन्ति वर्द्धन्ते । सुखादुभय-
यतः स्तुतयोः ॥ * ॥ मेदोर्जमाह ।
‘सर्पिर्मण्डप्रतीकासो मेदसा कण्डुरौ गुरु ।
स्वच्छस्मटिकसङ्काशमासारं सवतो भ्रष्टम् ॥’
अभिघातजमाह ।

‘क्षतजामौ विदीर्यते पीथिते चाभिघाततः ।
मथितौ च समाख्यातावोष्ठौ कण्डूसमन्वितौ ॥’
मथितौ दृढताविव । अतएव क्षतजामौ रुधि-
राभाविति सङ्गतम् ॥ * ॥ अथौष्ठरोगाणां
चिकित्सा ।

‘गलदन्तमूलदण्डश्च देहुरोमाः कफास-
भूयिष्ठाः ।

तस्मादेतेऽसकृद्रुधिरं विस्वायेद्दृष्टम् ॥
चतुर्विधेन स्नेहेन मधुच्छिद्यतेन च ।
वातजैर्भ्यङ्गनं कृत्वा माङ्गीस्त्रेदश्च बुद्धिमान् ॥’
चतुर्विधेन स्नेहेन तैलघृतवसाम्प्लवणैश्च ।

वैधं शिराणां वमनं विरेकं
तिक्तस्य पानं रसभोजनञ्च ।

श्रीताः प्रदेहाः परिषेचनञ्च
पित्तोपल्लवधरेषु कृत्वात् ॥’

शिरौविरेचनं घूमः स्नेहः कवल एव च ।
हृते रक्ते प्रयोक्तव्यं औष्ठकोपे कफात्मके ॥
मेदोर्जे स्नेहिते भिन्ने शोणिते कषणो हितः ।
प्रियङ्गु त्रिफला लोभ्रं सचौद्रं प्रतिसार-
णम् ॥’

प्रतिसारस्य विधिमाह ।

‘दन्तजिह्वासुखानां यच्चूर्णकल्कावलेहिनैः ।
ग्रन्थैर्धन्यमङ्गुल्या तदुक्तं प्रतिसारणम् ॥’
ओष्ठरोगेष्वपि दृष्ट्वा दोषसुपाचरेत् ।
तेषु ब्रणत्वं यातेषु ब्रणवत् संसुपाचरेत् ॥’
अथ दन्तवेष्टरोगाः । तत्र दन्तवेष्टरोगाणां
नामानि संख्यामाह ।

‘श्रीतादो गदितः पूर्व्यं दन्तपुष्पुटकस्तथा ।
दन्तवेष्टः शैशिरश्च महाशैशिर एव च ॥

ततः परिदरः प्रोक्तस्तत्सुपुष्पुः स्मृतः ।
वेदभंश्च ततः प्रोक्तः खलिवर्द्धन एव च ॥

अधिमांसकनामा च दन्तगायश्च पञ्च च ।
दन्तपिद्रुधिरप्यत्र दन्तवेष्टेषु षोडश ॥’

तत्र श्रीतादस्य लक्षणमाह ।
‘शोणितं दन्तवेष्टेभ्यो यत्राकस्मात् प्रवर्तते ।
दुर्गन्धौनि सङ्गणानि उत्प्लेदीनि मृदूनि च ॥

दन्तमांसानि शोथ्यन्ते पचन्ति च परस्परम् ।
श्रीतादो नाम स आधिः कफशोणितसम्भवः ॥’

दन्तवेष्टेभ्यः दन्तवेष्टनमांसेभ्यः । अकस्मात्
अभिघातं विना शोथ्यन्ते पचन्ति । पचन्ति च
परस्परं पाकीश्यामा मांसानि शोणितं पचन्ति

शोणितं मांसानि पचति ॥ दन्तपुष्पुटमाह ।

‘दन्तयोष्णिषु वा यत्र श्वययुर्जायते महान् ।
दन्तपुष्पुटको नाम स आधिः कफरक्तजः ॥’
दन्तवेष्टमाह ।

‘खवन्ति पूर्यं रुधिरं चला दन्ता भवन्ति च ।
दन्तवेष्टः स विज्ञेयो दुष्टशोणितसम्भवः ॥’
अत्र दन्तमूलानीति कर्तृपदमध्याहरणीयम् ॥
शैशिरमाह ।

‘श्वययुर्दन्तमूलेषु रजावान् कफवातजः ।
लालासावी कण्डुरश्च विज्ञेयः शैशिरौ गदः ॥’
महाशैशिरमाह ।

‘दन्ताखलानि वेष्टेभ्यस्तालु चाप्यवदीर्यते ।
यस्मिन् स सर्वज्ञो आधिर्माहाशैशिरसंज्ञकः ॥’
तालु चाप्यवदीर्यते चकारात् दन्तवेष्टौ चाप्यव-
दीर्यते । सम्राजान् मारकश्चायं यत आह
भोजः । महाशैशिर इत्येव सम्राजान् निह-
न्यहन् ॥ * ॥ परिदरमाह ।

‘दन्तमांसानि शोथ्यन्ते यस्मिन् सवति चाप्यलक् ।
पित्तालक्कफजो आधिर्ज्ञेयः परिदरो हि सः ॥’
उपकुशमाह ।

‘वेष्टेषु दाहः पाकश्च ताभ्यां दन्ताखलानि हि ।
आघटिताः प्रसवन्ति शोणितं मन्दवेदनम् ॥’
आधायते श्रुते रक्ते मुखं पूति च जायते ।
यस्मिन् उपकुशः स स्थात् पित्तरक्तसमुद्भवः ॥’
आघटिताः दृष्टाः ॥ * ॥ वेदभंमाह ।

‘दृष्टेषु दन्तमूलेषु संरम्भो जायते महान् ।
चलन्ति च रदा यस्मिन् स वेदभोऽभिघातजः ॥’
संरम्भः शोथः । चलन्ति चेति चकाराद्देहना-
दाहपाकाः ॥ * ॥ खलिवर्द्धनमाह ।

‘मारुतेनाधिको दन्तो जायते तीव्रवेदनः ।
खलिवर्द्धनसंज्ञोऽसौ संजाति रक् प्रशान्ति ॥’
सञ्जाते दन्ते ॥ * ॥ अधिमांसकमाह ।

‘हानये पश्चिमे दन्ते महान् शोथो महाखणः ।
लालासावी कफजतो विज्ञेयः सोऽधिमांसकः ॥’
हानये हनुभवे पश्चिमे दन्ते ॥ * ॥ पञ्चदन्त-
नाडीराह ।

‘दन्तमूलगता नाभः पञ्च ज्ञेया यथेरिताः ।
यथेरिता यथा नाडीग्रन्थे वातपित्तकफसन्नि-
पातामन्तुनिमित्ताः पञ्चनाभः कथितास्तथात्रा-
पीत्यर्थः ॥ * ॥ दन्तविद्रुधमाह ।

‘दन्तमांसमलेः सासैर्वाहान्तःश्वययुर्महाद् ।
सदाहृक् सवेद्भिन्नः पूयाश्च दन्तविद्रुधः ॥’
दन्तमांसमलेः दन्तवेष्टगतदोषैः । सासैः सरत्ते-
र्हेतुभिः ॥ * ॥ अथ दन्तवेष्टरोगाणां चिकित्सा ।

‘श्रीतादे हृतरक्ते तु तोये नागरसर्षपान् ।
निपूकाथ्य त्रिफलाश्चापि कृत्वा द्रवधारणम् ॥’

‘कासोसलोऽप्रकृष्णामनःशिलासप्रियङ्गुतेजाः ।
सर्षा चूर्णं मधुयुक् श्रीतादे पूतिमांसहरम् ॥’
तेजाः ताज्ज तेजवत्कल इति लोके ।

‘तिलं घृतं वा वातघ्नं श्रीतादे संप्रशस्यते ॥’
‘दन्तपुष्पुटके कार्यं तरुणे रक्तमौचकञ्च ॥’
सपञ्चलवणः चारः सचौद्रः प्रतिसारणम् ।

शिरौविरेकश्च हितो नखं क्षिपश्च भोजनम् ॥

विस्त्राविते दन्तवेष्टे ब्रणवत् प्रतिसारयेत् ।
लोभ्रपञ्चमधुकलाचाचूर्णमधुयुतेः ॥’
प्रतिसारयेत् अङ्गुल्या घर्षयेत् । पतङ्गं चोचकं
इति लोके ।

‘गङ्गुवे चौरिणो योष्याः सचौद्रघृतशर्कराः ।
चलदन्तस्यैयंकारं कार्यं वज्रकलचर्चयम् ॥’
भद्रसुखाभयाद्योषविङ्गुहारिष्टपक्वैः ।
गोमूत्रपिष्टेर्गुटिकां क्वायासुष्कां प्रकल्पयेत्
तां निघाय सुखे शोथशूलदन्तातुरो नरः ।
नातः परतः किञ्चिच्चलदन्तस्य भेषजम् ॥’
भद्रसुखादिवटिका ।

‘तुला घृतं नीलसहाचरस्य
द्रोणाम्भसा संश्रपयेद्यथावत् ।
ततश्चतुर्भागरसेन तैलं
पक्वेच्छनैरर्द्धपलप्रमाणैः ॥’
कस्त्रैरगन्ताखदिरारिमेद-
जङ्गाम्भयश्रीमधुकोतुपलानाम् ।
तत्तैलमाश्वे घृतं सुखेन
स्त्रैर्यं द्विजानां विदधाति सदाः ॥

नीलसहाचरः नीलपुष्पकटरेया । अगन्ता
दुरालभा तदन्तामे यवासो यावत् । अरिमेदो
दुर्गन्धखदिरः । सहाचराद्यतैलम् ॥ * ॥

‘शैशिरं हृतरक्ते तु लोभ्रसुखारवाङ्गनैः ।
सचौद्रैः शस्यते लेपो गङ्गुवे चौरिणो हितः ॥’
क्रियां परिदरे कृत्वा च्छेतादीनां विचक्षणैः ।

संशोथोभयतः कार्यं शिरस्योपकुशे तथा ॥
काकोदुम्बिकापत्रैर्गन्धं विस्वायेद्भिन्नकृ ।
जवणैः चौद्रयुक्तेषु सयोषेः प्रतिसारयेत् ॥ * ॥

‘शस्त्रेणोत्तुल्य वेदभं दन्तमूलानि शोथयेत् ।
ततः चारं प्रयुज्जीत क्रियाः सर्वान्च शीतलाः ॥’
उद्धृत्याधिकदन्तसु ततोऽस्मिन्वचाचरेत् ।

क्षमिदन्तकवचाञ्च विधिः कार्थ्यो विज्ञानता ॥
इयं खलिवर्द्धनस्य चिकित्सा ॥ * ॥

‘क्षित्वाधिमांसं सचौद्रैरेतेषु चूर्णैरुपाचरेत् ।
वचातेजोवतीपाठाखर्जिकायावशूकजैः ॥’
तेजोवती तेजवत्कलं स्वर्णजीवन्तीति च ।

‘चौद्रद्वितीयापिप्लव्याः कवले चात्र कीर्णिताः ।
पटोलनिम्बत्रिफलाकषायश्चात्र धावने ॥ * ॥’
‘नाडीग्रन्थहरं कर्मे दन्तनाडीषु कारयेत् ।

यद्दन्तमध्ये जायेत नाडीदन्तं तदुद्धरेत् ॥
क्षित्वा मांसानि शस्त्रेण यदि नोपरितो भवेत् ।

उद्धृत्य च दृष्ट्वापि चारेण ज्वलनेन वा ॥
भिनत्तुपेक्षिते दन्ते हनूकास्थिगतं ध्रुवम् ।
समूलं दण्डनं तस्मादुद्धरेद्भयमस्थि च ॥

उद्धृते तूत्तरे दन्ते शोणितं प्रसवेदति ।
रक्ताभिकात् पूर्व्यांता घोरा रोगा भवन्ति हि ॥
काणः संजायते चक्षुरहितं तस्य जायते ।

चलमप्युत्तरं दन्तमतो नेवोद्धरेद्भयम् ॥
धावनं जातिमदनस्वादुकण्टकादिरैः ॥’
कषायैरिति शेषः ।
कषायेर्जातिमदनकटुकौ-स्वादुकण्टकेः ।